

— Блазе ми! рече Англичанинътъ, като чу спокойно сичката тъзи буйна гълчка, добре я извършихъ. Спечелихъ хъляда долари и единъ тестъ достоинъ да са тури намѣсто пары въ Британския музей.

— А ты, окаянна, извика громогласно па дъщеря си Буттерфлай, пази са да са не вѣстишъ вече на прѣдъ ми. Давамъ ти проклятието си.

— Туй като чу Кора неваде си главата и излѣзе като влачаше и лорда си. Рокебрюнъ и Бюсси гледахъ безстрастно на тъзи сцѣнѣ.

— Сумниявате ли са еще, Г-не Буттерфлай? попита Бюсси. Молѣж да ми дадете парите ми.

Тогази влѣзे Жоржъ Вашингтонъ и извика: — Какво чувамъ? Кора са оженена за единъ лордъ безъ волята ви и Г-нъ Рокебрюнъ бывъ свидѣтель? Ще бѫдѫтъ оплели нѣкоя бесчестна интрига тѣзи господа за интереса си.

— Г-не Жоржъ Вашингтонъ, рече Рокебрюнъ, вѣй налучихте. Благодареніе на моитъ подаченія Г-жа Кора станѣ графиня. А колкото заради израженіето ви “бесчестна интрига,” ще ми дадете удовлетвореніе.

— Ей сега, отговори Жоржъ Вашингтонъ, и като си извади ножа впусна са на Рокебрюна. Но Канадецътъ, като му улови рѣката, обезоръжи го и му захвърли ножа на пътя.

— Заплатете първомъ, рече спокойно двѣстѣтъ хъляди долари, и подиръ си виждамъ смѣткы.